

2. Ali člen 4(2) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi nasprotuje temu, da država članica obdrži mednarodno izčrpanje v svoji zakonodaji?

Namen drugega vprašanja je pojasniti, ali država članica, ki želi dati večji pomen svobodi izražanja in dostopu državljanov do kulturnih proizvodov, kot pa varstvu nacionalnih imetnikov pravic pred konkurenco, lahko odstopa od člena 4(2).

(¹) UL L 167, 22.6.2001, str. 10.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Viterbo (Italija) z dne 2. novembra 2004, sprejetega v kazenskem postopku, ki poteka pred tem sodiščem proti D'Antoniu Antonellu

(Zadeva C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Jezik postopka: italijanshina)

Tribunale di Viterbo je s sklepom z dne 2. novembra 2004, sprejetim v kazenskem postopku, ki poteka pred tem sodiščem proti D'Antoniu Antonellu, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 17. novembra 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe, da bi izvedel:

„ali je člen 4, 1 in 4 a L. 401/89 in njegove kasnejše spremembe, ki trenutno le Italijanom, imetnikom koncesije za opravljanje javne službe, ne pa tudi tujim posrednikom pri pobiranju stav, pridružuje opravljanje dejavnosti, ki je predmet postopka, združljiv s členi 31, 86-43, 49 Pogodbe ES (¹)“.

(¹) Verjetno mišljeno: členi 31, 43, 49 in 81-86 ES.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Združenemu kraljestvu, vložena dne 23. novembra 2004

(Zadeva C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Jezik postopka: angleščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Gérard Rozet in Nicola Yerrell, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 23. novembra 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Združenemu kraljestvu.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Združeno kraljestvo:zaradi uporabe odstopanja na delavce, katerih delovni čas delno ni odmerjen ali vnaprej določen ali ga določi delavec sam; in ker ni sprejelo ustreznih ukrepov za izvajanje pravic do dnevnega in tedenskega počitka,ni izpolnilo obveznosti iz člena 17(1) Direktive Sveta 93/104/ES z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (¹) in člena 249 ES,

2. Združenemu kraljestvu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Uporaba odstopanja iz člena 17(1)

Člen 17(1) Direktive določa, da države članice lahko določijo odstopanja od določenih členov direktive, če zaradi posebnih značilnosti izvajane dejavnosti dolžina delovnega časa ni odmerjena in/ali vnaprej določena ali jo lahko določijo delavci sami.

Združeno kraljestvo je Direktivo izvedlo v nacionalno pravo z Working Time Regulations 1998 (SI 1998/1833) (Predpisi o delovnem času, v nadaljevanju: Predpisi iz leta 1998). Ti predpisi so sprva v predpisu 20 vsebovali odstopanje od določb o maksimalnem tedenskem delovnem času, dolžini nočnega dela, tedenskemu počitku in odmoru, ki je v glavnem odsevalo besedilo člena 17(1) direktive.

Vendar je kasneje predpis 4 Working Time Regulations 1999 (SI 1999/3372) vključil novi pododstavek v predpis 20 Predpisov iz leta 1998, ki se glasi:

„(2) Kadar je del delovnega časa delavca odmerjen ali vnaprej določen ali ga ne more določiti delavec sam, vendar so posebne značilnosti dejavnosti take, da sme, ne da bi to zahteval delodajalec, delavec delati tudi dolžino delovnega časa, ki ni odmerjena ali vnaprej določena ali jo lahko določi delavec sam, se predpisi 4(1) in (2) ter 6(1), (2) in (7) uporabljali le na toliko njegovega dela, ki je odmerjeno ali vnaprej določeno ali ga ne more določiti delavec sam.“

(Predpisa 4 in 6 vsak zase urejata maksimalni tedenski delovni čas in dolžino nočnega dela).

Ta sprememba je dodala dodatno odstopanje v primerih, kjer je delovni čas delavca delno odmerjen, vnaprej določen ali ga določi delavec sam, in delno ne. V teh primerih se določbe o maksimalnem tedenskem delovnem času in nočnem delu uporabljajo zgolj glede tistega dela delavčevega dela, ki je odmerjeno, vnaprej določeno ali ga ne more določiti delavec sam.

Po mnenju Komisije gre predpis 20(2) preko dovoljenih okvirov odstopanja iz člena 17(1), ki se uporablja le za delavce, katerih dolžina delovnega časa kot celota ni odmerjena ali vnaprej določena ali jo lahko določijo delavci sami.

Izvajanje določb o počitkih delavca

Člena 3 in 5 direktive določata minimalni dnevni in tedenski počitek za vsakega delavca. Ustrezne določbe v ukrepih nacionalnega prava Združenega kraljestva je najti v predpisih 10 in 11 Predpisov iz leta 1998. Vendar uradne smernice, ki jih je sprejelo Ministrstvo za trgovino in industrijo, v zvezi z izvajanjem Predpisov iz leta 1998, določajo v poglavju 5 (z naslovom „Odsotnost“):

„Delodajalci morajo zagotoviti, da si lahko delavci vzamejo počitek, vendar jim ni treba zagotoviti, da si vzamejo počitek.“

Z drugimi besedami, delodajalcem je dano navodilo, da jim ni treba zagotoviti, da delavci dejansko zaprosijo in koristijo počitek, do katerega so upravičeni, vendar zgolj, da ni ovire, ki bi ovirala delavca, ki se odloči, da želi to storiti.

Tako po mnenju Komisije smernice očitno sprejemajo in spodbujajo prakso nespoštovanja zahtev direktive.

(¹) UL L 307, 13.12.1993, str. 18.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 25. novembra 2004

(Zadeva C-485/04)

(2005/C 31/17)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Valero Jordana in D. Recchia, zastopnika, je dne 25. novembra 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2003/17/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 2003 o spremembi Direktive 98/70/ES (²) o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva, oziroma s tem, da o sprejetju navedenih ukrepov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 2 te direktive;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za prenos te direktive, se je iztekkel 30. junija 2003.

(¹) UL L 76, 22.3.2003, str. 10.

(²) UL L 350, 28.12.1998, str. 58.